

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

J.nr. 2016 - 4189

Den 18. april 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 7 til L 137, forslag til lov om ændring af dyreværnsloven (Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure), stillet den 13. april 2016 af Lea Wermelin (S).

Spørgsmål nr. 7 til L 137

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der skærper muligheden for at frakende retten til at holde dyr?”

Svar

Med spørgsmålet anmodes der om teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der skærper muligheden for at frakende retten til at holde dyr. Det fremgår imidlertid ikke, hvorledes muligheden for rettighedsfrakendelse skal skærpes.

Såfremt det lægges til grund, at hensigten med ændringsforslaget er at skabe hjemmel til en udvidet anvendelse af rettighedsfrakendelse, kan et ændringsforslag med det anførte indhold udformes på følgende måde:

”Ændringsforslag

til

L 137 om ændring af dyreværnsloven

(Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure)

Af ><, tiltrådt af ><

Til titlen

1) Undertitlen affattes således:

»(Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, skærpelse af reglerne om rettighedsfrakendelse, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure)«.

[Præcisering af lovforslagets undertitel som følge af ændringsforslag 2]

Til § 1

2) Efter nr. 6 indsættes som nye numre:

»**01.** I § 29 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 3. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr skal ubetinget frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr betinget efter stk. 2 og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 5. Ubetinget frakendelse efter stk. 4 sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. « Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8. »

[Mulighed for betinget frakendelse af retten til at holde dyr samt mulighed for ubetinget rettighedsfrakendelse ved nye overtrædelser i prøvetiden]

»02. I § 29, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller« til: »stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller«. «

[Præcisering som følge af ændringspunkt 2 vedrørende muligheden for generhvervelse af retten]

»03. I § 29, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 1,« til: »stk. 1 og stk. 4,«. «

[Præcisering som følge af ændringspunkt 2 vedrørende muligheden for ved kendelse at udelukke den pågældende fra holde dyr, indtil en sag er endeligt]

»04. I § 29, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1 eller stk. 3« til: »stk. 1, stk. 4 eller stk. 7«. «

[Præcisering som følge af ændringspunkt 2 om straffen for den, som med kendskab til et forbud overlader dyr til en person, der har fået frakendt retten til at holde dyr]

3) I nr. 7 indsættes efter »§ 29, stk. 4, 2. pkt. «: »der bliver stk. 8, 2. pkt.,«. «

[Konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 2]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 29, stk. 1, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Det fremgår desuden, at overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter de gældende regler om frakendelse i § 29, stk. 1, er det kun muligt at idømme en ubetinget frakendelse.

Med den foreslåede ændring bliver der mulighed for at idømme en betinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Forslaget omfatter sager om mishandling, grovere uforsvarlig behandling og gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, uanset om overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv eller vedrører privates behandling af dyr.

Af den foreslåede § 29, stk. 2, fremgår, at frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Det vil sige, såfremt der ikke findes fuldt tilstrækkeligt grundlag for en ubetinget frakendelse efter stk. 1, kan der i stedet vælges den mellemløsning, at frakendelsen sker betinget. Forslaget indebærer således, at mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr enten kan medføre betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelse kan begrænses til kun at angå f.eks. produktionsdyr eller bestemte arter af dyr. Dette gælder uanset, om der er tale om landbrugs-/produktionsdyr eller familie- og hobbydyr.

Udgangspunktet vil fortsat være, at frakendelse i sager om mishandling, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr sker ubetinget, jf. den gældende § 29, stk. 1.

Det beror på domstolens vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten, og i givet fald om det skal ske betinget eller ubetinget. I denne vurdering kan det indgå, om der i sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er tale om førstegangsovertrædelse. I tilfælde, hvor den pågældende tidligere er straffet for en strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning i forhold til den nu begåede strafbare handling, eller hvor der på mere systematisk vis eller organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse.

Af det foreslåede stk. 3 fremgår, at betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende vil kunne frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det er således et vilkår for betinget frakendelse, at den pågældende i prøvetiden ikke overtræder dyreværnslovgivningen på en sådan måde, der vil kunne indebære en rettighedsfrakendelse efter stk. 1 eller en betinget frakendelse efter stk. 2. I givet fald vil udgangspunktet være automatisk rettighedsfrakendelse, jf. den foreslåede § 29, stk. 4.

Det fremgår af den foreslåede § 29, stk. 4, at den, der findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr ubetinget skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr betinget efter stk. 2 og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der vil kunne indebære en rettighedsfrakendelse efter stk. 1 eller en betinget frakendelse efter stk. 2. Ligesom med frakendelser af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, jf. den gældende stk. 1, kan en ubetinget frakendelse efter det foreslåede stk. 4, 2. pkt., begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Forbuddet kan desuden begrænses til at angå antallet af dyr.

Med det foreslåede stk. 4 vil der således som udgangspunkt skulle ske ubetinget frakendelse af retten til at holde dyr, såfremt vedkommende, der er idømt en betinget frakendelse af retten til at holde dyr, i løbet af en 3-årig prøvetid igen findes skyldig i enten mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, f.eks. grov vanrøgt, eller uforsvarlig behandling af dyr. Det betyder bl.a., at en person, der beskæftiger sig med dyr ved selvstændig virksomhed, og som på ny begår grovere uforsvarlig behandling af dyr i prøvetiden, vil stå til en automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre og dermed mister muligheden for at drive sit erhverv.

Af det foreslåede stk. 5 fremgår, at ubetinget frakendelse efter stk. 4 sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Dette er tilsvarende muligheden i den gældende stk. 1.

Med de øvrige foreslåede ændringer af § 29, stk. 2-4, der med forslaget bliver stk. 6-8, præciseres det, at en ubetinget frakendelse af retten til at holde dyr efter den foreslåede stk. 4, på tilsvarende vis som rettighedsfrakendelser efter stk. 1, omfattes af de gældende bestemmelser i § 29, stk. 2-4. Det vil sige, at rettighedsfrakendelse efter det foreslåede stk. 4 omfattes af henholdsvis bestemmelsen om indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb for domstolene, bestemmelsen om at retten under behandlingen i sager, som nævnt i stk. 1 – og med forslaget stk. 4 – ved kendelse kan udelukke den pågældende fra at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort, samt bestemmelsen om at den, der med kendskab til et forbud overlader dyr i en anden persons varetægt, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 2.”

Jeg kan ikke støtte ændringsforslaget.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 1 til L 137, følger det af Rigsadvokatens meddelelse RM 2/2008 – revideret 2. februar 2016, punkt 5.2.1., at rettighedsfrakendelse altid bør overvejes, når et forhold har karakter af:

- Grovere uforsvarlig behandling af dyr efter § 28, stk. 1,2. pkt., jf. 1. pkt.
- Mishandling af dyr efter § 28, stk. 1, 3. pkt.
- Uforsvarlig behandling af dyr efter § 28, stk. 1, og den sigtede tidligere er dømt efter dyreværnslovens § 28, stk. 1.

Der er min opfattelse, at der umiddelbart ikke er grundlag for at antage, at anklagemyndigheden ikke følger disse retningslinjer.

Som det endvidere fremgår af min besvarelse af spørgsmål 6 til L 137 er rettighedsfrakendelse for den tiltalte en meget indgribende foranstaltning, da afgørelsen baseres på en formodning om tiltaltes fremtidige adfærd og på det grundlag dels griber ind i den pågældendes ret til at etablere sig, dels i den personlige frihed. En afgørelse om rettighedsfrakendelse bør derfor bero på domstolenes konkrete vurdering i den enkelte sag af samtlige omstændigheder i sagen. Imidlertid fratages domstolene med ovennævnte forslag skønsmuligheden i de tilfælde, hvor rettighedsfrakendelse automatisk udløses, dvs. når den, der er idømt en betinget frakendelse, i prøvetiden på ny udøver mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr.

Jeg har tillid til domstolenes vurdering af spørgsmålet om rettighedsfrakendelse i de sager, hvor der er nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse.

På den baggrund mener jeg, at de eksisterende muligheder for rettighedsfrakendelse er tilstrækkelige.